

Nu wordt het beter!

Inleiding

Zonder actie geen fractie

De kiezer brengt zijn stem uit en daarna weet je of je als partij opnieuw het vertrouwen krijgt. Is dat het geval dan heeft een partij het mandaat, zeg maar ‘toestemming’, om de komende vier jaar zijn rol te spelen in de gemeenteraad. Daar komt nog iets bij. Wij willen niet alleen actief zijn in de raad, maar ook daar buiten. Om dicht bij de mensen te staan, om te weten wat er leeft, om goed geïnformeerd te zijn. Daarom geldt binnen de SP het motto: zonder actie geen fractie.

In de afgelopen periode hebben we diverse campagnes gevoerd (denk aan de campagne voor behoud van de pensioenleeftijd van 65 jaar), stonden we op de markt of gingen we gewoon de deuren langs met onze gratis ZO-krant. Onze belangrijkste actie ging over de thuiszorg.

De thuiszorg is meteen ook het grootste geschilpunt uit de afgelopen periode tussen ons en het zittende college bestaande uit CDA, PvdA en VVD. Andere grote geschilpunten zijn het volkshuisvestingsbeleid en het centrumplan. De punten komen uitgebreid aan bod verderop in het verkiezingsprogramma.

Er zijn natuurlijk ook onderwerpen waar we het mee eens zijn. Wij hebben in het verleden ingestemd met de totstandkoming van Brandevoort en zijn het in grote lijnen eens met het coffeeshopbeleid en het arbeidsmarktbeleid. Om maar een paar zaken te noemen. Het laatste - het arbeidsmarktbeleid - staat dezer dagen meer in de belangstelling vanwege de economische crisis. Op het moment van schrijven van dit verkiezingsprogramma is de werkloosheid in Helmond opgelopen tot boven de tien procent. Den Haag voert bezuinigingen door die ook de gemeente treffen. De SP maakt zich sterk voor een rechtvaardige verdeling van de kosten.

Waarom kiest de SP wel voor het ene en niet voor het andere? Hoe komt de SP tot haar standpunten? Als partij heb je een visie op de samenleving en de richting die je op wilt met de maatschappij. Kernwaarden zijn voor ons: menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid van mensen en de solidariteit tussen mensen. Dit kompas maakt dat wij een consistente partij zijn: je weet waar de SP voor staat. Als wij ons druk maken over de thuiszorg, verbaast niemand dat.

In dit programma geven wij in hoofdlijnen weer waar wij voor staan de komende vier jaar. Wij hebben ons vorige verkiezingsprogramma er nog eens op nageslagen, plus diverse documenten waarin de SP standpunten en voorstellen uitwerkt en natuurlijk maken we gebruik van onze opgedane ervaringen in Helmond in de afgelopen periode. Wie zich in grote lijnen kan vinden in onze visie en standpunten, nodigen we van harte uit om voor de SP te kiezen.

1. Democratie

1.1 Goed luisteren en betrokkenheid

Al een aantal jaren wordt de mening van de Helmonders gepeild over allerlei zaken waaronder ook inspraak. Dat gebeurt in de zogeheten inwonersenquête. Luistert het gemeentebestuur naar de burgers? Worden inwoners betrokken bij belangrijke ontwikkelingen? Wat vindt u van de inspraak bij belangrijke plannen? Er wordt gevraagd om rapportcijfers te geven. De score is bepaald niet hoog. Het zijn vijfjes en zesjes.

“Ze doen toch wat ze willen” zeggen mensen als ze ondervinden dat de gemeente niet goed luistert. Mensen raken daardoor teleurgesteld en hun betrokkenheid neemt af. Dat is een slechte zaak. Democratie staat of valt met betrokken burgers.

Teleurstellingen kunnen worden voorkomen om te beginnen door geen loze beloften te doen, door niet méér te beloven dan kan worden waargemaakt. Daarnaast dient meer gebruik te worden gemaakt van de bereidheid van de burgers om mee te denken over zaken die spelen in hun omgeving.

Iedereen begrijpt dat ‘goed luisteren’ iets anders is dan ‘naar iemands pijpen dansen’. Partijen en raadsleden blijven een eigen verantwoordelijkheid houden om op basis van argumenten te wikken en wegen en dan een beslissing te nemen.

Helmond heeft een netwerk van wijkorganen. In twaalf wijken functioneert een klankbordgroep, een overlegplatform tussen gemeente en wijk. Dat moet behouden blijven. Dit overlegnetwerk is, naast andere vormen van overleg, een goede basis om kwesties te bespreken die dicht bij de mensen spelen.

1.2 Openbaarheid

Openbaarheid moet de norm zijn in het openbaar bestuur, want de burger moet kunnen zien en begrijpen waar het bestuur mee bezig is. Geheimzinnigheid en achterkamertjespolitiek passen daar niet bij. Vertrouwelijkheid is daarom per definitie een uitzondering. Het kan aan de orde zijn als het gaat om privé aangelegenheden of als (vroegtijdige) publiciteit leidt tot (financiële) schade voor de gemeenschap.

1.3 Integriteit

Mensen hebben recht op een integere (eerlijke) gemeente. Hiervoor bestaan regels voor ambtenaren, raadsleden en leden van het college van burgemeester en wethouders (gedragscode, Ambtenarenwet) waar strikt de hand aan gehouden moet worden.

De bestaande regels verbieden niet alles. De gedragscode staat raadsleden bijvoorbeeld toe om geschenken aan te nemen ter waarde van maximaal 50 euro. Maar volgens ons is het beter om niets aan te nemen, behalve een uitgestoken hand (dus ook geen gratis zitplaatsen voor een wedstrijd van Helmond Sport).

1.4 Publiek private samenwerking

Publiek private samenwerking (pps-constructie) houdt in dat een bedrijf al in een erg vroeg stadium betrokken wordt bij de ontwikkeling van een plan. Een bedrijf kan dat bedingen als het een machtspositie heeft (bijvoorbeeld de grond bezit) en de gemeente geen geld kan of wil gebruiken om het bedrijf uit te kopen. Het gebeurt ook dat de gemeente er zelf voor kiest om bedrijven vroeg bij de realisering van een plan te betrekken. Maar dat betekent wel dat het bedrijfsbelang een stempel op het plan drukt. Publiek en privaat belang raken verstrengeld. De gemeenteraad is niet meer vrij om wat zij ziet als het publiek belang voorop te stellen. Kortom, lokale democratie en publiek private samenwerking gaan niet goed samen. Daarom zijn wij erg terughoudend om een pps-constructie aan te gaan. Het moet per geval kritisch gewikt en gewogen worden.

1.5 Samenwerkingsverband Regio Eindhoven (regioraad)

Onze regio heeft een extra bestuurslaag tussen gemeenten en provincie: het Samenwerkingsverband Regio Eindhoven (SRE). Er zijn twee problemen met dit orgaan. Ten eerste het democratische tekort: het is niet rechtstreeks door de bevolking gekozen. Ten twee is het een extra - vierde - bestuurslaag. Wij vinden drie bestuurslagen (lokaal, provinciaal en landelijk) voldoende. Over het

democratische tekort is uitgebreid gedebatteerd en dat heeft een tussenoplossing opgeleverd. Belangrijke zaken dienen voorgelegd te worden aan de gemeenteraden van de betrokken eenentwintig gemeenten. Het blijft vanuit democratisch oogpunt echter een halfbakken aanpak. Ons voorstel is: kleinere provincies in de plaats van samenwerkingsverbanden zoals het SRE

1.6 De buurt, de schaal van de toekomst

De schaalvergroting is doorgeschoten. Te omvangrijke onderwijsinstellingen, te grootschalige zorginstellingen en verpleeghuizen, te grote corporaties. De top vervreemdt van de werkvloer, er ontstaan allerlei tussenlagen. Schaalvergroting bevordert de anonimiteit. Wij plaatsen hier tegenover de schaal van de buurt. De menselijke maat moet terug. Kleinschalige voorzieningen, zoals de huisarts, tandarts en de politie, horen in de buurt, dicht bij de mensen. Ook mogen wat ons betreft meer winkels zich vestigen in de wijken, zoals een bakker, kapsalon en een supermarkt. Meer levendige buurten betekent meer betrokkenheid. Betrokken mensen zijn hard nodig in onze democratie.

Geforceerde groei van de stad is ook een vorm van schaalvergroting. Mede daarom wijzen wij dat af. Van ons hoeft Helmond niet per se een stad te worden met 100.000 inwoners of meer.

2. Werk, inkomen, sociale zekerheid en zorg

Wij vinden dat iedereen die kan werken zijn/haar eigen brood moet verdienen. Feit is echter dat Helmond een hoge werkloosheid heeft van ruim 10 procent (cijfers september 2009). Te vrezen valt dat de werkloosheid in 2010 nog verder zal oplopen. De gemeente kan werkloosheid niet voorkomen. Zoveel invloed heeft de gemeente niet op de economie. De gemeente heeft wel een rol bij opvang, bemiddeling, scholing en de sociale zekerheid. Daarover gaan de volgende punten.

2.1 Duurzame arbeid

Helmond telt ongeveer 2100 huishoudens (cijfers september 2009) met een bijstandsuitkering. De wetgeving waar deze groep mee te maken heeft, is de laatste jaren drastisch veranderd. De nieuwste maatregel is de Wet Investeren in Jongeren (WIJ). Deze wet is ingegaan per 1 oktober 2009 en geldt voor jongeren tot 27 jaar. Daarmee is voor deze jongeren feitelijk het recht op bijstand afgeschaft. De nieuwe wet schrijft voor dat jongeren een werkleeraanbod krijgen als ze werkloos zijn. Weigeren ze dat dan verspelen ze het recht op uitkering.

Sinds de invoering van de Wet Werk en Bijstand is de gemeente volledig financieel verantwoordelijk voor de bijstand. De gemeente krijgt van het Rijk een vast budget om de uitkeringen te betalen. In Helmond, met een traditioneel bovengemiddelde werkloosheid, is dat budget niet toereikend om alle bijstandsuitkeringen te betalen. De gemeente moet er eigen geld bijleggen en staat daarom onder forse financiële druk om zoveel mogelijk mensen uit de uitkering te houden.

Maar het moet gaan om méér dan alleen mensen uit de uitkering te houden. Als gezegd: ook de SP vindt dat iedereen die kan werken, zou moeten werken. Maar wij stellen ons daar iets anders bij voor dan van het ene naar het andere slecht betaalde uitzendbaantje te moeten hollen. Inzet dient te zijn dat fatsoenlijk maatwerk wordt geleverd om werklozen aan de slag te krijgen en dat perspectief wordt geboden op duurzame arbeid en een fatsoenlijke baan.

2.2 Werken voor je uitkering?

Onder het motto “geen uitkering zonder tegenprestatie” raakt werken voor je uitkering steeds meer in de mode. In het algemeen wijzen wij deze aanpak af. Het leidt tot verdringing van gewone werknemers. Daarnaast is het een ondermijning van het arbeidsrecht. We hebben in ons land voor

de werkende mensen een stelsel opgebouwd met een wettelijk minimumloon, CAO-lonen en andere arbeidsvoorwaarden. Dat moet zo blijven. Hiervan afwijken kan wat ons betreft alleen in bijzondere situaties. Alleen werkloos zijn is onvoldoende. Er moet meer aan de hand zijn (psycho-sociale problematiek). In die gevallen kunnen we ons voorstellen dat in overleg met betrokkene wordt gekozen voor werken voor je uitkering zij het tijdelijk, hooguit voor een half jaar. Feitelijk is dit geen reguliere arbeidsbemiddeling; het is maatschappelijk werk.

2.3 Work First

Veel gemeenten hanteren de work first-aanpak. Wie een uitkering aanvraagt wordt vrijwel meteen aan het werk gezet. Bijvoorbeeld sleutelhangers maken of klerhangers sorteren. In Helmond hebben we het project Direct Werk.

Veel gemeenten vinden de work first-aanpak succesvol. Onder meer omdat het afschrikt waardoor het aantal aanvragen om bijstand daalt. Dat betekent minder uitgaven voor de gemeente. Maar hier zit een keerzijde aan. De Helmondse rekenkamercommissie heeft het project Direct Werk laten onderzoeken en stelt de vraag wáár de afhakers blijven. “Komen ze goed terecht, of zijn er ook mensen die op straat terecht komen of het illegale circuit induiken?”

Ook is onderzocht of het project de deelnemers echt aan het werk helpt. Veel deelnemers zeggen dat ze het aan zichzelf te danken hebben dat ze werk gevonden hebben. Ook zonder het project zouden ze aan de slag gekomen zijn.

De Rekenkamercommissie is erg kritisch op het project. Terecht. Ook hier geldt dat maatwerk nodig is en dat serieus perspectief geboden dient te worden op duurzame arbeid. Deelnemers aan de work first-aanpak dienen tenminste het minimumloon te krijgen.

2.3 Atlant Groep / sociale werkplaats

De Atlant Groep is de grootste werkgever in onze regio en beheert de sociale werkplaats (Wet Sociale Werkvoorziening – WSW). De Atlant Groep loopt voorop in het plaatsen van medewerkers buiten de eigen organisatie, bij andere bedrijven: detachering en begeleid werken. Wij zijn daar voorstander van met als voorwaarde dat er goede begeleiding is. Plannen om arbeidsgehandicapten met een uitkering (Wwb, Wajong, Wia, Wsw) te verplichten om te werken voor minder dan het minimumloon wijzen wij af. Het sociale karakter van de WSW moet behouden blijven.

2.4 Armoedebestrijding

Helmond telt ruim 4000 werklozen, ruim 5000 WAO'ers en ongeveer 10.000 65-plussers. Een groot aantal huishoudens uit deze groepen moet rond zien te komen van een minimuminkomen of iets meer.

Het is helaas niet zo dat werk altijd een ontsnapping uit de armoede betekent. Volgens onderzoek is in ons land het aantal “werkende armen” de afgelopen twintig jaar flink gestegen. Het gaat om mensen met een inkomen dat weliswaar iets boven het minimum uitkomt, maar die tegelijkertijd weer allerlei regelingen mislopen. Denk aan alleenstaanden die in deeltijd werken en aan werknemers die noodgedwongen heen en weer hoppen tussen (uitzend-)baantjes en de bijstand. Ook voor deze groepen is armoedebeleid (kwijschelding lokale heffingen, bijzondere bijstand) van toepassing.

Natuurlijk zijn mensen voor het grootste gedeelte zelf verantwoordelijk voor hun leven, maar we zijn ook een sámenleving: het is de plicht van de overheid om een fatsoenlijk bestaan veilig te stellen voor iedereen.

Het armoedeprobleem zou structureel aangepakt moeten worden. Bijvoorbeeld door het minimumloon te verhogen. Maar de gemeente kan dat niet regelen, dat zou de landelijke overheid moeten doen. Zolang de landelijke overheid gaten laat vallen, vinden wij dat de gemeente alles uit de kast moet halen om het armoedeprobleem aan te pakken. Daarom kiezen wij voor een maximaal sociaal beleid.

Om in aanmerking te komen voor diverse regelingen (ouderenvervoer, bijzondere bijstand voor chronisch zieken en andere regelingen) wordt een inkomensgrens gehanteerd van 110 % van de bijstandsnorm. Wie iets daarboven zit, heeft pech gehad, terwijl die evengoed krap zit. Wij bepleiten daarom een hogere inkomensgrens van 120 % van het bijstandsminimum. Dat betekent dat méér mensen voor de regeling in aanmerking komen.

Helmond heeft geen voedselbank meer. In de plaats daarvan is er nu een Super Sociaal. Huishoudens op of onder de armoedegrens kunnen er gratis dan wel voor een gering bedrag terecht voor levensmiddelen. De stichting Leergeld zet zich in voor kinderen uit arme gezinnen. Dat deze organisaties nodig zijn in het rijke Nederland, toont dat er nog veel te winnen valt als het gaat om goed sociaal beleid.

2.5 Gehandicaptenvoorzieningen en thuiszorg

Gehandicaptenvoorzieningen en de thuiszorg vallen onder de Wet Maatschappelijke Ondersteuning (WMO). Flink wat Helmonders hebben er mee te maken. Bij de Zorgpoort staan zo'n 5000 cliënten ingeschreven. Ongeveer 2100 van hen krijgen thuiszorg.

Het grote belang van thuiszorg spreekt voor zich. Mensen moeten erop kunnen vertrouwen dat goede zorg wordt geboden als dat nodig is. Professionele en vrijwillige thuiszorg betekent een ontlasting van familie en andere betrokkenen bij de verzorging van hun naasten. Dit maakt het mogelijk dat mensen langer thuis in hun eigen omgeving kunnen blijven wonen.

In de afgelopen periode stond niet goede thuiszorg voorop, maar het beheersen van de kosten. Het gemeentebestuur wilde per se geen extra geld uittrekken voor de thuiszorg. Het moest zo goedkoop mogelijk. Dit heeft tot grote problemen geleid. In 2007 mislukte de aanbesteding. Meer dan honderd banen in de thuiszorg sneuvelden, de kwaliteit van de zorg ging achteruit en in de zomer van 2008 kregen veel cliënten geen hulp. Ruim 200 mensen met een indicatie voor noodzakelijke zorg belandden op de wachtlijst.

Tegen deze aanpak om maar zo goedkoop mogelijk uit te zijn, hebben wij van het begin af aan fel stelling genomen. Door er in de gemeenteraad tegen te ageren, door extra vergaderingen bijeen te roepen en de wethouder op het matje te roepen, door actie te voeren en door een zwartboek aan te bieden. Helaas bleef het overgrote deel van de gemeenteraad het beleid van de verantwoordelijk wethouder steunen.

Er is nu een nieuwe aanpak van de thuiszorg (ingang: 1 januari 2010). Ook de naam is veranderd. Thuiszorg heet voortaan persoonlijke ondersteuning. Wij zien niets in de nieuwe aanpak. Wederom draait het allemaal om geld. Maar opnieuw kreeg de wethouder steun van een raadsmeerderheid.

Per 1 januari 2010 geldt een belangrijke verandering in de thuiszorg. Instellingen mogen niet meer werken met (goedkope) alfahulpen. Thuiszorgmedewerkers moeten verplicht in loondienst. Dat is een goede zaak, het is een terechte verbetering van de rechtspositie van het personeel. De gemeente kan er nu niet meer onderuit om een fatsoenlijk uurtarief te vergoeden. Toch heeft de wethouder weer iets bedacht om goedkoop uit te zijn. Hij wil de professionele thuiszorgmedewerkers zoveel mogelijk vervangen door vrijwilligers, zodat er minder uren betaald hoeven te worden. De ervaring

leert dat er in Helmond op jaarbasis 300.000 zorguren zijn. De wethouder wil dat terugbrengen naar 180.000 uren. De resterende uren moeten maar opgevangen worden door vrijwilligers en mantelzorgers. Daarnaast wil de wethouder bepaalde diensten collectief maken. Bijvoorbeeld wassen en strijken gebeurt niet langer meer door de hulp, maar worden uitbesteed. Dat allemaal om betaalde uren uit te sparen.

Het is de wereld op zijn kop. De thuiszorg zou de mantelzorgers en vrijwilligers moeten ontlasten. Mantelzorgers lopen al op hun tenen. Nu wil de wethouder de thuiszorg ontlasten met de inzet van mantelzorgers en vrijwilligers. Wij hebben geen vertrouwen dat het systeem gaat werken. Er preekt ook geen enkele affiniteit uit met de zorg. Wat ons betreft gaat de nieuwe aanpak van tafel. Goede zorg kan niet op een koopje!

Voor individuele wmo-voorzieningen zijn eigen bijdragen ingevoerd. Wij zijn het daar niet mee eens. Iedereen heeft het liefst een goede gezondheid, niemand doet zomaar een beroep op deze regelingen. Het gaat om (medisch) noodzakelijke voorzieningen.

3. Wonen en stedelijke ontwikkeling

3.1 Volkshuisvestingsbeleid

In het recente verleden is het aantal woningzoekenden fors gestegen. Dat aantal is hoog gebleven. Er staan ruim 6000 woningzoekenden voor een huurwoning ingeschreven. Het overgrote deel van de geregistreerde woningzoekenden heeft bepaald geen hoog inkomen. De meesten zijn aangewezen op huurtoeslag.

Toch is het beleid erop gericht om geen sociale woningbouw meer toe te voegen. Helmond moet groeien naar een stad met 44.500 woningen (nu 38.000), maar op de sociale volkshuisvesting is een stop gezet. Aldus het huidige beleid. Alleen als een bestaande sociale woning uit de markt wordt gehaald, door sloop of verkoop, mag een nieuwe sociale woning worden teruggebouwd.

Wij zijn het niet eens met dit beleid. Natuurlijk hoeft niet voor iedere ingeschreven woningzoekende een sociale huurwoning worden bijgebouwd. Een flink deel van de vraag kan worden opgelost binnen de bestaande woningvoorraad. Maar een feitelijke stop op sociale woningbouw gaat veel te ver.

Er wordt ook wel geredeneerd dat er voldoende betaalbare huurwoningen zijn, maar dat de verkeerde mensen er wonen, de zogenaamde scheefwoners. Scheefwoners zijn mensen die op grond van hun inkomen een duurder huis kunnen betalen, maar niet verhuizen. Het is niet mogelijk maar ook niet gewenst om deze groep tegen zijn zin te laten verhuizen. De wijk die zij achterlaten, wordt dan nog eenzijdiger van samenstelling. Het is beter om gewoon betaalbare woningen bij te bouwen.

Helmond wordt steeds verder volgebouwd en over allerlei plannen zijn al vergaande afspraken gemaakt. Het aantal plannen dat nog kan voorzien in de behoefte aan sociale woningbouw raakt beperkt. Niettemin blijft het zaak om te streven naar een groter aandeel sociale woningbouw. Plannen moeten hierop worden herzien. Een aandeel van 30 procent sociale woningbouw van het totaal aantal nog te bouwen woningen is heel gebruikelijk.

Er moet terughoudend worden omgegaan met het slopen en verkopen van woningen. Sloop en verkoop betekenen dat betaalbare huurwoningen uit de markt verdwijnen en dat is ongewenst.

Technisch goede woningen slopen, alleen maar om de zogenaamde eenzijdige samenstelling van de wijk te doorbreken, wijzen wij af. Renovatie van woningen kan een prima alternatief zijn.

Als Helmond in de toekomst vanwege ruimtegebrek niet kan voorzien in voldoende woningbouw, is het redelijk om uit te kijken naar andere locaties in de regio. Net als bij het aanwijzen van bedrijventerreinen (zie punt 4.2) moeten ook bij het aanwijzen van locaties voor woningbouw allerlei belangen gewikt en gewogen worden. Als Lungendonk (grondgebied van Someren) uit de bus komt als geschikte woningbouwlocatie, stemmen wij daarmee in. Het is daarvoor echter niet noodzakelijk om Lungendonk in te lijven bij Helmond. Wat ons betreft kan het grondgebied van Someren blijven. Het gaat erom dat wordt voorzien in de reële woonbehoefte van mensen.

Wij zijn tegen geforceerde groei van Helmond. Als gezegd: wij vinden dat gebouwd moet worden om te voorzien in de reële woonbehoefte, groei is voor ons geen doel op zich zelf.

3.2 Rol corporaties

Helmond heeft in totaal bijna 38.000 woningen. Het aandeel huurwoningen is iets meer dan 17.000 waarvan 3000 in particuliere handen zijn en ruim 14.000 in handen zijn van de woningcorporaties. Zij spelen dus een belangrijke rol in de stad.

In het verleden zijn de financiële banden tussen de corporaties en de overheid doorgeknipt. Corporaties worden geacht zelf hun (financiële) broek op te houden. Zij worden steeds meer aangesproken als een gewone commerciële marktpartij en door fusie en samenwerking worden corporaties ook steeds groter. Hierdoor staat het sociale karakter van de corporaties zwaar onder druk. Dit is geen goede ontwikkeling. Niettemin zijn de corporaties nog steeds de belangrijkste sociale factor in woningbouwland. In het gemeentebestuur moet daar rekening mee gehouden worden. Zie ook punt 3.1 hiervoor.

De vermogens van woningcorporaties moeten worden ingezet voor bevordering van bouw en onderhoud van woningen in de sociale sector. Het geld (huurdersgeld) moet niet weglekken naar andere zaken die feitelijk overheidstaken zijn, zoals het meebetalen aan een wijkhuis of een brede school. Want waarom moeten alleen huurders hiervoor betalen? Het gaat om nuttige voorzieningen in het algemeen belang die dan ook betaald dienen te worden uit de algemene middelen.

3.3 De wijken

Wij zijn een grote voorstander van goede (winkel-)voorzieningen dicht bij de mensen in de wijken. Goede voorzieningen in de wijken dragen bij aan de leefbaarheid, hebben een sociale functie en maken dat mensen minder in de auto hoeven te stappen. Zie ook punt 3.5, centrumbeleid en 1.6, de buurten.

Kinderen van nu hebben minder bewegingsvrijheid. Vrije speelruimte is niet meer vanzelfsprekend. Het bebouwde oppervlak is enorm toegenomen, het aantal auto's is schrikbarend gestegen. Daarom is op dit punt beleid nodig.

Wij steunen het huidige beleid om te komen tot meer speelplekken en om bestaande plekken te verbeteren.

3.4 Integratie: samenleven doe je samen

Integratie komt van twee kanten. In dat besef moet iemand die van elders naar hier komt, zich openstellen voor de waarden en de cultuur van de maatschappij waarvan hij of zij deel wil uitmaken. Wie erbij komt hoort zich te houden aan de rechten en plichten die hier voor iedereen gelden. Maar wij hebben ook allemaal de plicht om een goede integratie mogelijk te maken. Door

niemand achter te stellen, iedereen gelijke kansen te geven en hard op te treden tegen elke vorm van discriminatie. En door goede voorwaarden te scheppen voor opleiding, wonen en werk.

Wijken als Dierdonk en Brandevoort bestaan voornamelijk uit dure koopwoningen en zijn daarom voor grote groepen Helmonders niet toegankelijk. Dit betekent ruimtelijke tweedeling. In de praktijk betekent dit vaak ook tweedeling tussen allochtonen en autochtonen.

Deze ruimtelijke tweedeling tussen “rijk en arm” zal ook gaan spelen bij het plan De Groene Loper. Reden waarom wij tegen dit plan hebben gestemd.

Wij zijn tegen witte of zwarte, rijke of arme wijken en vóór gedifferentieerd (gemengd) bouwen, want samenleven doe je samen, niet apart.

3.5 Het centrumbeleid

De meerderheid van de Helmondse politiek heeft ingestemd met het centrumplan. Gedachte is dat het centrum een forse opwaardering nodig heeft. Er moeten flink wat winkels bij komen, het gaat om bijna een verdubbeling. Uitvoering van het centrumplan zal 10 tot 15 jaar duren. Geraamde kosten voor de gemeente: zo’n 24 miljoen euro. Mogelijk nog meer als zich onvoorziene risico’s voordoen.

Het centrum is voor verbetering vatbaar, maar dit plan vinden wij een maatje te groot. Het legt een zware financiële claim op de schaarse gemeentecenten en dat gaat onherroepelijk ten koste van andere belangrijke zaken. Daarbij komt ook nog dat de rem wordt gezet op buurtwinkels en wijkwinkelcentra, omdat die als concurrent worden gezien van het stadscentrum.

Er is nog iets anders. Het winkelaanbod in het huidige winkelcentrum is links en rechts nogal eenzijdig van samenstelling plus er is de nodige leegstand. Als het nu al zo moeizaam gaat, hoe moet dat straks dan, vragen vele mensen zich af? Hoezo het winkelaanbod verdubbelen? Nogmaals, mede daarom is ons standpunt dat het centrumplan een maatje te groot is.

Maar ondertussen gaan de voorbereidingen door. Er is een overeenkomst afgesloten met de betrokken projectontwikkelaars ING en Amstelland en de bouw van de bibliotheek is volop aan de gang. (We schrijven dit in oktober 2009.) Is er nog wel een weg terug? Wij denken van wel. Een herbezinning is op zijn plaats, mede ook vanwege de kredietcrisis.

Een andere kwestie die in het centrum speelt, is de voorgenomen aankoop van het Nedschroefterrein. Het plan is om de Nedschroef te verhuizen naar het industrieterrein. Op zich zijn wij hier geen tegenstander van, ware het niet dat de aankoop om en nabij 20 miljoen euro kost. Dat is heel veel geld en dat in een tijd dat vanwege de economische crisis tal van andere zaken onder vuur liggen vanwege de bezuinigingen. Het risico dat de gemeente het geld niet of pas heel laat terugverdient willen wij niet lopen. Het geld is hard nodig om bestaande voorzieningen overeind te houden en liever nog te verbeteren, zoals sociale woningbouw en de thuiszorg. Wij vinden daarom dat de aankoop niet door moet gaan. Er is ook geen grote noodzaak voor. Het enige wat gebeurt is dat het bedrijf blijft op de plek waar het al vele jaren zit.

4. Verkeer en milieu

4.1 Auto, fiets en openbaar vervoer

Helmond heeft bijna evenveel auto’s als woningen. Al deze auto’s nemen ruimte in beslag en

moeten hun weg vinden door de stad. Tegelijkertijd leeft onder de bevolking terecht de wens om de overlast van de auto terug te dringen als het gaat om veiligheid en leefbaarheid. Het is niet eenvoudig om al deze belangen tegelijkertijd te behartigen.

Wij vinden dat oplossingen gezocht moeten worden in het terugdringen van het (onnodig) autogebruik. De helft van het aantal autoritten in de stad betreft afstanden van minder dan 7,5 kilometer. Voor deze korte afstanden kan in veel gevallen de fiets een alternatief zijn. Wij steunen het huidige beleid om hierop in te haken met de aanleg van fietspaden en gratis stallingen. Hiervoor dient voldoende geld vrijgemaakt te worden.

Het busvervoer is in de verdrukking geraakt door bezuinigingen en omdat het de concurrentie met de auto niet aan kan. In de afgelopen periode zijn twee experimenten gehouden met gratis busvervoer. Door de week voor jongeren onder de twaalf en voor 65-plussers. En op zaterdag voor iedereen. De eerste proef werd door een meerderheid van de raad onvoldoende succesvol geacht, de laatste proef is wegens succes het hele jaar 2009 doorgezet. Wij vinden dat het gratis busvervoer op zaterdag structureel moet worden.

Helmond is goed bedeed met vier treinstations. Daarnaast dienen de wijken allemaal bediend te worden met een busverbinding, zodat iedereen ook gebruik kan maken van bus en trein.

De Taxibus biedt in de meeste gemeenten vervoer voor gehandicapten en ouderen. In Helmond is de Taxibus een vorm van openbaar vervoer van deur tot deur. Iedereen kan er gebruik van maken, van jong tot oud. Basisvoorwaarde voor de kwaliteit van de Taxibus is op tijd rijden. De meeste klachten gaan over het gebrek aan stiptheid. Dit moet verbeterd worden..

Wij vinden dat er 's nachts treinvervoer moet zijn. Dat kan gerealiseerd worden door de vijf grote Brabantse gemeenten, waaronder Helmond, aan te sluiten op het NS-nachtnet.

4.2 Natuur en milieu

De ruimte voor natuur, rust en ontspanning staat onder voortdurende druk van oprukkende woningbouw en industrieterreinen. Dit levert dilemma's op. Nieuwe industrieterreinen worden stevast aangeprezen met het werkgelegenheidsargument. Zeg dan maar eens "nee" in een stad met grote werkloosheid.

Maar het belang van nieuwe industrieterreinen voor de werkgelegenheid moet ook niet worden overdreven. Heel vaak gaat het om verplaatsing van bestaande bedrijven, niet om het toevoegen van extra werkgelegenheid. In het belang van natuur en milieu en dus de mens is er niet aan te ontkomen dat grenzen gesteld moeten worden.

Wij zeggen nee tegen nieuwe industrieterreinen op Scheepstal (bij Dierdonk), Diesdonk (Asten) en het BZOB-bos (Brouwhuis). Bovendien vinden wij dat Diesdonk allereerst een aangelegenheid is van de gemeente Asten zelf.

Bestaande industrieterreinen moeten efficiënter worden gebruikt. Door dichter te bebouwen en ook door de hoogte in te gaan. Waar veel leegstand is, dient bekeken te worden of ruimte vrijgemaakt kan worden voor nieuwe bedrijven.

Hoewel Helmond een vrij compacte stad is, is ze (gelukkig) niet compleet dichtgebouwd. Van diverse kanten lopen er nog steeds groene longen tot zelfs bijna in het centrum. Denk bijvoorbeeld aan de Bundertjes, het Warandepark en het Groot Goor overgaand in wijkpark Houtsdonk en het

waterleidingbos bij Rijpelberg, vervolgens vandaar over het kanaal via een brede grasstrook (omgeving Straakvense Bosdijk) naar het Hortensiapark.

Deze longen zijn van enorm belang. Voor de leefbaarheid van onze stad, voor mens en dier én voor de luchtkwaliteit. Daarom vinden wij dat dit voor de toekomst zo moet blijven, liefst zelfs verbeterd wordt. Bij de hoogste kwaliteit zullen er voor allerlei dieren, bijvoorbeeld vogels en vlinders, meer ruimte en mogelijkheden ontstaan.

Het Natuur- en milieucentrum Helmond (NMCH) voorziet in een enorme behoefte aan voorlichting voor de Helmondse scholen. Wat ontbreekt is voorlichting aan de Helmondse burgers. Wij vinden dat Helmond met zijn bijna 90.000 inwoners toe is aan een natuurcentrum waar burgers in hun vrije tijd en het weekend terecht kunnen. Zo'n centrum hoort niet thuis in het centrum, zoals nu het geval is, maar bijvoorbeeld bij het stadswandelpark de Warande of natuurgebied de Bundertjes.

De komende tientallen jaren zullen we ons moeten voorbereiden op een maatschappij die niet meer afhankelijk is van fossiele energie. Duurzaamheid is het trefwoord in het belang van milieu en klimaat. De gemeente dient zoveel mogelijk een bijdrage te leveren aan meer duurzaamheid.

5. Veiligheid

5.1 Sociale controle: investeer in betrokkenheid

Onveiligheid, vandalisme en (kleine) criminaliteit zijn niet los te zien van de verharding in de samenleving en het feit dat de terugtrekkende overheid steeds minder verantwoordelijkheid neemt voor het welbevinden en de veiligheid van haar burgers. De ieder-voor-zich-mentaliteit is ver doorgedrongen in ons leven.

Hier tegenover bepleiten wij de terugkeer van de “sociale controle van vroeger”, in de goede zin van het woord natuurlijk. Daarom steunen we het beleid, waarbij samen met de burger gewerkt wordt aan zaken die spelen in de directe omgeving. Denk aan klankbordgroepen en buurtpreventieprojecten. Ook wijkgebouwen, vrijwilligerswerk en het verenigingsleven spelen een belangrijke rol. Ze dragen bij aan het gevoel van saamhorigheid en bevorderen het verantwoordelijkheidsgevoel.

Volgens een gemeenterapport (Hoe staat Helmond er anno 2009 voor? - maart 2009) geven de inwoners van Helmond sinds 2002 steeds vaker aan dat zij zich veilig voelen in de eigen buurt en in het algemeen. We moeten eraan blijven werken om dit te behouden en te verbeteren.

5.2 Toezicht

Politie en stadswachten, die zoveel mogelijk aanspreekbaar aanwezig zijn op straat, dragen bij aan meer veiligheid. Het aantal stadswachten dient op zijn minst gelijk te blijven. Ernstige vormen van criminaliteit zijn vanzelfsprekend een zaak voor de politie.

Helmond heeft cameratoezicht in het uitgaansgebied en in het centrum. De meerwaarde hiervan is dat ze op drukke momenten rechtstreeks bekeken worden. Op die manier kan de politie op straat rechtstreeks aangestuurd worden. Camera's zijn echter geen wondermiddel. Camera's spreken mensen niet aan op gedrag, daar blijft een persoon in uniform verantwoordelijk voor. Cameratoezicht kan ook voor verplaatsing van het probleem zorgen en voordat je het weet, wil men dan overal camera's plaatsen.

Een coffeeshop is ook een vorm van toezicht: het maakt controle op de handel in softdrugs mogelijk. Het verbieden van coffeeshops, zoals sommigen bepleiten, werkt averechts: de drugshandel gaat gewoon door, alleen dan buiten beeld. Dat maakt toezicht door politie een stuk lastiger en bemoeilijkt controle op de kwaliteit van de drugs uit gezondheidsoverwegingen. Overigens dient er ook toezicht te worden gehouden op de coffeeshops zelf, om overlast te voorkomen. Helmond heeft nu één coffeeshop en werkt aan een tweede. Als uit gegevens van de politie en anderen zou blijken dat dit onvoldoende is om de illegale handel met alle gevolgen van dien (bijvoorbeeld overlast) tegen te gaan, is voor ons uitbreiding van het aantal coffeeshops bespreekbaar.

6. Voorzieningen en financiën

6.1 Sport

Wij zijn tegen subsidiëring van betaald voetbal met gemeenschapsgeld. Uitgangspunt is dat Helmond Sport als club voor betaald voetbal zichzelf dient te bedruipen. Dat geldt ook voor een nieuw stadion.

Amateursport verdient meer steun en contributies mogen zeker voor jongeren geen drempel zijn. Kinderen uit gezinnen met weinig geld dienen ook de mogelijkheid te hebben om lid te zijn van een sportclub. Bewegen is gezond en een sportclub heeft ook een belangrijke sociale functie.

6.2 Berkendonk

Het beleid is erop gericht om voorzieningen te creëren bij en in de omgeving van recreatieplas Berkendonk. Om commerciële exploitatie daarvan mogelijk te maken, zijn voorstellen in de maak die tot gevolg hebben dat (een deel van) de plas niet meer voor de bevolking gratis toegankelijk is. Onze algemene insteek blijft dat de plas gratis toegankelijk moet blijven en dat een hooguit zeer beperkte inbreuk daarop acceptabel is.

Wat ons betreft moet het in dit gebied gaan om “ruimte, rust en natuur”. Grote projecten passen daar niet bij. Een nieuw stadion voor Helmond Sport bij Berkendonk is voor ons een brug te ver. Ook een vakantiepark met 500 huisjes is veel te grootschalig en zal druk zetten op de nu nog groene omgeving.

6.3 Cultuur en onderwijs

Cultuur is heel breed: bibliotheek, museum, Filmhuis, Plato (nieuwe naam: Lakei), gemeentearchief, Speelhuis, dansorgels, amateurkunst en nog veel meer.

Er is een tendens om cultuur alleen maar te zien als een verhandelbaar product en wat veel verkoopt, is succesvol. Maar cultuur kan ook heel waardevol zijn als het niet veel verkoopt en daar moet oog voor blijven.

Niet de commercie maar de overheid dient eerstverantwoordelijk te zijn voor cultuur in de brede zin. Daarom zijn wij niet enthousiast over sponsoring.

Cultuur en historie verdienen meer aandacht. Scholen zouden monumenten, historische Helmondse plekken of straten kunnen “adopter” en zich erin verdiepen om het publiek er over te kunnen informeren.

Helmond heeft tal van evenementen. Bijvoorbeeld: het kasteel van Sinterklaas, Impact, Artimond, de kasteeltuinconcerten, Jazz in Catstown. Deze evenementen moeten we koesteren.

Via hun werk, als organisator of als vrijwilliger: op allerlei manieren dragen mensen een steentje bij aan de levendigheid van de stad. Van hun bereidheid om mee te denken en mee te doen, moeten we maximaal gebruik maken.

Verenigingen zijn het cement in de samenleving en bevorderen de saamhorigheid binnen een gemeenschap. Contributies bij verenigingen mogen niet te veel stijgen omdat we willen voorkomen dat leden afhaken of mensen daardoor geen lid worden. Te grote afhankelijkheid van sponsors kan risicovol zijn. Als het sponsorgeld wegvalt, valt de vereniging. Daarom dient zoals gezegd, de overheid haar verantwoordelijkheid te nemen.

Jongeren hebben recht op goed onderwijs onder goede omstandigheden. De gemeente heeft daarbij een ondersteunende rol. De gemeente verdeelt het geld voor de onderwijshuisvesting.

Met de meeste jongeren gaat het goed. Voor circa 10-15% van hen gaat dit niet op. Helmond heeft een verhoudingsgewijs hoog aantal jongeren dat te maken heeft met jeugdzorg. In de huidige snelle en ingewikkelde maatschappij moeten we voorkomen dat deze jongeren buiten de boot vallen. Daar waar mogelijk dient de gemeente de helpende hand toe te steken. Denk aan steun voor schoolmaatschappelijk werk. Schoolverzuim moet adequaat worden aangepakt.

6.4 Financiën

Tot slot van dit verkiezingsprogramma aandacht voor de financiën. Waar haalt de SP het geld vandaan? Eigenlijk is het heel simpel: wij moeten het doen met hetzelfde geld als andere partijen. Het grote verschil zit 'm in de keuzes die wij maken en die wij in dit verkiezingsprogramma aan de kiezer voorleggen. Sommige keuzes leveren geld op, bijvoorbeeld het schrappen van het centrumplan. Dat geld kan dan gebruikt worden voor zaken die wij als SP erg belangrijk vinden. Denk onder meer aan de thuiszorg of sociale woningbouw.

Wij hopen dat ons verkiezingsprogramma een duidelijk beeld geeft waar wij in Helmond voor staan. Als gezegd: wie het met ons eens is, nodigen wij van harte uit om voor de SP te kiezen.
